

עברית בהיבט חברתי

שפה בהקשר תרבותי-חברתי - 'על הלשון' במסעדה

← אסתר בהט

בעיתונות העברית נוצרה סוגה ייחודית של ביקורת מסעדות, שבה דיווח על מסעדות ואוכל נוגע בכמה מרכיבים קבועים נוספים: מגמות עכשוויות בחברה, הרגלים חברתיים, אירועים אקטואליים והיסטוריים, דפוסי לשון עכשוויים. כל זה מוגש לרוב בצורה משעשעת וקלילה, פרועה ומתחכמת.

הקשר בין תרבות לאוכל

רבות נאמר ונכתב כבר על שפה בהקשר תרבותי-חברתי. נבדקו הקשרים בין שינויים חברתיים-תרבותיים לבין שינויים בשפה, ונמצא כי הקשר ביניהם ברור וניתן לזיהוי. השפה 'קולטת' את המתרחש, קולטת אווירה מסוימת בזמן נתון ומביעה אותם בהתאם, בדרכים משלה ובייחודיים. משלה. מאמר זה עוסק בצלע נוספת אשר משלימה משולש: תרבות, שפה ואוכל. גם קשר משולש זה נבדק בשורה של מחקרים. תחום האוכל נתפס כמרכיב מאפיין של כל תרבות, המשפיע גם על השפה. הדבר בא לידי ביטוי, בין השאר, ב'מילוני אוכל' באנגלית אמריקאית המתעדכנים מעת לעת ומסבירים מילים חדשות בתחום זה.

סקירה על 'הטופוגרפיה התרבותית של האוכל במאה ה-18', שבדקה תרבויות אוכל בארצות שונות, הצביעה על כך שכבר אז היו קיימים קשרים בין פוליטיקה, לאומיות ומעמד חברתי מחד לבין דעות קדומות על טעם ואוכל מאידך (Fink, 1999). ג'קסון (Jackson, 2002) מגדיר גם הוא אוכל כאחד המרכיבים של תרבות. זוקין ופרגוסון (1995) ערכו פרדיגמה של אינטראקציה בין קולינריות ספציפית לבין שינויים חברתיים. גם ניתוח של 119 ספרי בישול שנכתבו באנגלית מסייע, על פי היימן (1998), להבנת מובניה של זהות לאומית, זהות אתנית ואף של זהות אזרית. לדבריו, ניתוח זה תורם גם להבנתם של שינויים חברתיים ופוליטיים שחלו במהלך הכתיבה של ספרי הבישול, ועל כן הוא מגדיר את תפקידם של אלה כ'זיכרון חברתי'. ליסנט בולטון (2001) מציינת את קטגוריית האוכל כאחת הקטגוריות המרכיבות 'תרבות חומרית' ומוודדת שינויי סטטוס. שינויים בהרגלים ספציפיים בתחום האוכל מצביעים גם הם על שינויים במעמד חברתי או על שינויים תרבותיים, והם מוצאים את ביטויים בספרות, לדוגמה: הודים, שעוברים לשנות קפה במקום תה, רואים בכך סימן להיותם כלולים במעמד הבינוני (Venkatachalapathy, 2002); בצרפת התעורר ויכוח חברתי סביב הכנסת 'אוכל מהיר' של מקדונלד' האמריקאי (Fantasia, 1994). ביפן מדבר קונגאיה הידאו (2001) על כך שאכילה של עוגת כריסטמס מקושטת בתות שדה אדום מבטאת אימוץ ערכים אמריקאים; גם מרגרט ויטר (1998) הקנדית מצאה קשר דינמי ביותר בין אוכל לתרבות. לדבריה, שינוי במרכיב אחד משנה את השני.

אסתר בהט היא מרצה בכירה (בגמלאות) ביחידה ללימודי עברית באוניברסיטת תל אביב; פרסמה ספרים ומאמרים רבים, בעיקר בנושאי רכישת העברית כשפה שנייה, ובנושאים אחרים הקשורים בשפה העברית בת זמננו; משתתפת קבועה ומרצה בכנסים בינלאומיים; חברה לשעבר במערכת 'הד האולפן'.

1 תופעה דומה נצפתה על ידי כותבת שורות אלה עם פתיחת סניף מקדונלד הראשון במוסקבה, לאחר נפילת המשטר הקומוניסטי.

הקשר המשולש בין תרבות, אוכל ושפה

הקשר בין תרבות ושפה הוא מובן מאליו ונבדק בתחומי חיים רבים. מכאן שהקשר בתחום הספציפי של אוכל כתחום משמעותי בתרבות בא גם לידי ביטוי בשפה. דונה מאורר (Maurer, 1996), במאמרה על טופו וטעם, בדקה העדפות בתחום האוכל בעקבות שינויים בחברה. לטענתה, למרות שהבחירה היא על-פי ניסיון אישי, היא מקבלת צורה אחידה ומגובשת באמצעות השפה שנושאת את הנורמות והערכים של ניסיון תרבותי. לדבריה, בעניין שמות מאכלים ותיאור האוכל, השפה מבטאת את הניסיון המצטבר של החברה בנושא הטעם. כמו כן גורסת מאורר שאנשים יכולים ליצור הגדרות חדשות ל'מה טעים' ולהעביר זאת הלאה לאחרים באמצעות השפה.

על מחקר זה

לאור האמור לעיל, עומדת בבסיס מחקרי ההנחה כי השינויים המהירים שעוברים על החברה הישראלית, ההתפתחויות המואצות בתוכה, ריבוי תת-התרבויות בקרבה וכן מגוון השפות המאפיין אותה – גורמים לשינויים בשפה העברית. כל אלה מעשירים אותה ויוצרים משלבים חדשים וסוגות חדשות בשפה. המאמר בוחן קשר זה בין שפה, אוכל ותרבות-חברה באמצעות בדיקת הלשון שבשימוש של מבקרי מסעדות המפרסמים את ביקורתיהם בעיתונות הישראלית לגווניה.² נתוני המחקר לקוחים מכתבות ביקורת מסעדות שפורסמו בעיתונות הישראלית בעברית בשנים 2000–2003. הניתוח נעשה על-פי מספר פרמטרים, כדי להוכיח את הקשר בין שפה לתרבות גם בתחום ייחודי זה של העיסוק באכילה ובמסעדות. נושא זה מהווה אחת מצורות הבילוי (אכילה במסעדות) והבידור (שיחות סלון בימי שישי) המקובלות ביותר בחברה הישראלית. הפרמטרים שעל פיהם נבחנו הסקירות בעיתונות הם: מבנה, תוכן, אוצר מילים, שימוש בניבים, סגנון ושימוש בשפות זרות.

ביקורת מסעדות – סוגה ספרותית בעלת מבנה ייחודי

הממצא החשוב ביותר, לדעתי, של מחקר זה הוא שיש מקום לדבר על סוגה עצמאית של ביקורת מסעדות, עם מאפיינים לשוניים ומבניים משותפים, משום שהיא מצויה אצל כל המבקרים בכל העיתונים שנבדקו (כולל אפילו בביטאון המצומצם של רכבת ישראל). ניתן לראות זאת במודל המובהק הבא, החוזר בכל הכתבות על אוכל בעיתונות, וכולל תמיד את כל הרכיבים הבאים:

המודל של הסוגה

כותרת

'התפלספות' על נושא כלשהו

סיפור אישי (על קו רצף אישי – אינטימי)

תיאורי רקע (עיצוב המסעדה ותיאור הקהל)

רמזים (אקטואליים והיסטוריים)

אזכור תרבותי (מוסיקה, ספרים וסופרים, טלביזיה)

תיאור מפורט של האוכל

ביקורת וציונים

2 בין המבקרים שכתבותיהם נסקרו: הילה אלפרט, נורית ברצקי, נורית דנגוט-גפן, גיל חובב, זיו לנצ'נר, אריאנה מלמד, יעל פז-מלמד, רפי סיטון, מתן שירם, אבישי תנעמי.

כותרת

בקריאה ראשונה נראה שהמבקר רוצה לצוד את עינו של הקורא על ידי שימוש בכותרת מושכת ומתוחכמת מבחינה לשונית:

למרגלות האולימפוס
כמטריות אחרי גשם
דייט בינוני עם יפנית
אין כמו יפה בלילות
תרגיל בהישרדות

הרף נשמר ב'רפאל'
ביסטרו והעיר הגדולה
דווקא טאפאס אותי
אל תחפשו לשף בציציות
הרומן שלי עם ראש המוסד

'התפלספות' על נושא מסוים

כל כותב מנסה להביא ערך מוסף לכתבה על ידי פתיחה שכביכול אינה שייכת ויכולה לעסוק בכל נושא שהוא. לפעמים יביא אסוציאציות פרועות, לעיתים ישתמש במאפיינים תרבותיים של אמצעי התקשורת הקלילה כמו שיחות בגלגל"צ, ביטויים של 'חברמניות' ועוד:

- (מאמר ארוך על שמן) – בהזדמנות חגיגית זו ששם המסעדה הוא כתיית
- אומרים שסוד היופי של הצרפתיות הוא להיראות כאילו המראה הושג בלי מאמץ
- (השוואה בין יפו לתל אביב) – עבור מי ששגרת רמת השרון ניכרת בצלקות מתיחת הפנים שלו, בהגבהת החזה ובשאיבת שומני הישבן, יפו היא סוג של גלות
- (שם המסעדה) הכי מזכיר את הדילים של הרגע האחרון מטורקיה. אתה מקבל מלון 5 כוכבים עם כל המסביבים – ולא מבין איך עושים את זה ב-199 דולר
- פסקות העוסקות בקריצות לגלובליזציה; מכירת פרחים; מוסיקה; די נמאסתם (ברמז לבחירות) ועוד.

סיפור על קו רצף אישי-אינטימי

- בחושי הבנתי שחברתי ע. (לא ע. שאתם חושבים, אחרת) חושבת כמוני
- העצלנות הקיומית של הגברים במשפחתנו נעצרת כאשר מדובר באוכל טוב
- אם יש משהו חביב במיוחד בתהליך ההתרווקות (מלשון רווק) הוא שלא צריך להתיעץ עם אף אחת בבחירת הסלון לבית
- יש הגולים בחדר המיטות, מצידו האחד של קו מז'ינו של האהבה, יש הנודדים לחדר הילדה שעזבה את הבית, משם הם מנסים לנהל את משבר הגיל שלהם בקנטרנות רוויית רחמים עצמיים
- הצטיידתי בשתי נשות קולנוע, חברות הוותיקות שכבר 20 שנה מצליחות לסבול אותי
- פתאום היא נזכרה להגיד לי שייטב אם אוריד את קבוצת השערות המחברת בין גבותי
- יש קטעים בחיים הנותנים לך תחושה שנכתבו בידי תסריטאים. אני הייתי בשבת בצהריים חלק מסצנה בסדרה 'הבורגנים'

תיאור עיצוב המקום והקהל

- הכותבים מגיעים לרמת מיומנות גבוהה ביותר של תיוג המקום ותיוג הקהל במינימום מילים. על המסעדה:
- עיצוב מצועצע וקהל פולני
- סלון סבתאי עמוס בכל טוב
- דירה דודתית בצבעי קרם
- קיטש כפרי
- המקום הזה יכול להזכיר לכל המוצ'ילרוס בדימוס את החופשה היא באיים
- בית קפה מעודן ששרד את פרידת הוריו, נשאר עם אימא ולא מראה סימני משבר של פוסט גירושים
- הכלאה בין בית כפרי אנגלי לסלון לבנטיני חם

על הקהל:

- מוקירי לחם ובנות 19 משודרגות
- קהל שאנן, זוגות מתחילים ודאבל דייטים בגילאי 20-45
- סטודנטים ברגע של בזבזנות ודוקטורנטים ברגע של זחיחות
- בדיוק סוג האנשים שיש להציג לראווה ברחוב הראשי... ודודות עם מבט מופתע (שכיח אחרי פייסליפטינג)
- ממצאי מתחם שיינקין וכל סוגי הנשים משלי יחימוביץ' ועד זקני פינסקר
- הרצליינים שהגיעו לשלב הנכסף שבו לוקחים את הבוקר באיזי

רמזים אקטואליים או היסטוריים

- הימים היו ימי ברק
- כשהעסקים קשים העסקיות משגשגות
- (על המלצרים) מקבלים אותנו פה לפי גודל השריטה
- רק משוגעים לדבר או מהמרים כפייתיים פותחים בימים אלה מסעדות חדשות
- בשבוע שבו תקפה התולעת המרושעת (ויורוס מחשבים) נפתח צמד מסעדות חדש
- לו הייתה פולה בן גוריון מנסה להסביר מה זה, הייתם גומרים עם השילוב: 'קוטש-מוטש' של מטבחים
- אין הרבה מה לחדש בעניין המסעדה ואמן אמן אמן. מירצהשם כמו שבשביס - זינגר אוהב לומר דרך דמויותיו, אינשאללה כפי שאנו בשמאל אוהבים להסתחבק, מהפה שלך לעמרי שרון כפי שאומרים בימינו

אזכור תרבותי-חברתי

- (מזמינה דאבל צ'יז) לא איכפת לי מי הזיז את הגבינה שלי
- אין כאן משפחת סופרנו רצינית אחת עם ערימת דודים דודות ומאמות שיפצירו: מנג'ה, מנג'ה
- הזארה של עולם המסעדות
- (האוכל) מרוקאי מבחוץ ואשכנזי מבפנים
- האוכל - טלנובלה שכיף להתחבר אליה
- אין דבר שנוא על הבליון הישראלי כמו השגרה
- בורקס - חובה בכל חתונה
- אחת המכות הנוראיות ביותר שניחתו עלינו כעם היא היותנו 'קוטרים' איומים

האוכל עצמו

- השניצל היה כמו החיים: קצר ומאכזב
- קוביות בשר המהוות ספורט אתגרי לשיניים כפיצוי על רכות האטריות
- האוכל מטורלל מרוב יצירתיות
- כחושי גוף ונפולי פנים עוררו האספרגוסים את רחמיהם של המסובים
- קורקבני אווז השתכשכו בציר של עצמם. כשצריך היה התנגדו, כשלא היה צריך הם התמסרו.
- לחזה האווז המעושן נרשמה נוכחות מינורית למדי שלא הצליחה לשעשע את הקניידל או את החיך
- מנה חיוורת ונעדרת את הטעמים והמרקמים החינניים באלימותם שמאפיינים אותנו כאן במזרח האגן
- הבשר הכיל מוקשי סחוס ועצם מעל לרמה הנסבלת. כשאתה אוכל קציצות, זה ממש לא נעים ללעוס בזהירות, מתוך אימה דנטלית
- הקדשנו לצלחת שתי דקות של ריפוי בעיסוק

ביקורת וציונים

אוצר המילים די מוגבל וחוזר על עצמו בביקורת החיובית: טעים ועשיר; נהדר; משובח; תענוג; נפלא; נימוח; מוקפד; מותקן כהלכה; נחמד ועוד.

הביקורת השלילית יותר יצירתית. היא קוטלת את האוכל באלגנטיות ולא בבוטות:

-- לא חשתי ריגוש או שירה

-- עלי התרד לא נשאו בשורה

-- מרקם שאינו לגמרי מתמסר

-- המנה נשארה ביתמותה

-- לא מצאתי חדווה

-- סירבנו לסכן בגינו את מערכת השתלים החדשה שלנו

רכיבים לשוניים שנמצאו בסוגה

במחקר נמצאו רכיבים לשוניים המשותפים לכתבות השונות:

סגנון של סטנד אפ קומדי (מצחק)

סגנון זה מאפיין את כל הביקורות. יש בו הומור, אירוניה, צחצוחי לשון, רצון להדהים, התחכמות, סיפור אישי בגוף ראשון:

'-- למצרים יש מדים אדומים-כחולים-לבנים כאלה, כמו הדגל של בוש, שעם כתמי רוטב הברבקי משווים להם חזות פריגי'דית של אנקל סם לפני מקלחת. כולם שם אותו דבר בדיוק: בעלי חתך דיבור וסלנג פוסט מזרח-רחוקי, רמת עליזות בלתי מתקבלת על הדעת בעליל ואוברדרפט עצבני של חברתיות מעיקה ונחמדות שיווקית שמוציאה מן הדעת. הם כאילו סחבקים מזויפים כאלה שאפילו לא מנסים להסוות את זיופם. מפעם לפעם ... או כשסתם מתחשק להם להתפדת, הם שהמציאו באחד מערבי הגיבוש את הלחן לשיר 'מלצרים, כמה ג'ובות למלצר רגיש. אל תגידו לי שכל זה לא יכול להיות. כי נשרוף לכם ת'אוטו, תחזרו במוניות. מלצרים טובים באמצע הדרך, מלצרים טובים מאוד.'

'-- (המסעדה) סבלה מאז ומתמיד מזהות מפוצלת: מצד אחד ספרדית צוהלת, מצד שני יקרה, מצד שלישי עם אוכל טוב ויצירתי במידה, מצד רביעי עם קהל שלובש יותר מדי מכנסיים נמוכי מותן (החושפים, למרבה הצער, קעקועים בירכתי הגב ופירסינג בפופיק). וזו בעיה, משום שכפי שהפסיכולוג שלי אמר פעם על הדו-מיניות: 'זה לא שהוא נהנה פעמיים, הוא מתוסכל פעמיים.'

המצאת מילים חדשות תוך שמירה על כללי השפה העברית

הכותבים ממציאים לעיתים, בחופשיות וביצירתיות, מילים חדשות אך שומרים בדרך כלל על כללי הדקדוק, כולל כשמדובר בסלנג,³ ולעיתים משתמשים באופן חופשי במילים חדשות, הן תקניות והן מלשון הסלנג).

יצירת פועל מכל שם עצם:

-- להתפלצן; להתפדת; להסתחבק

3 ראו גם בהט (2004) על התחדיש העממי.

משקל מקומות:

-- נודלייה; צמחונייה; דגייה; מעדפייה (על משקל: מעדנייה + מאפייה)

שמות תואר:

-- (מיונד) מחופף (חפיף)

-- (חלל) מפונפן

-- (בונה) מקורמלת

-- (מסעדה) פיתוחניקית

-- (קפידה) לופטית

-- (מבנה) יכטאי

-- (לחמנייה) רטבובית

-- (מקום) מג'ויף (ג'יפה)

האנשת הדומם

-- השרימפס היו סקסיים

-- סלט מגמגם

-- רבילי רחב כתפיים

-- הדג חסר שמחת חיים

-- מבחוץ הצלע מרשימה אלא שמבפנים היא לא חברותית מי יודע מה

שאלת מילים מתחומים אחרים

שדרוג; מקצה קינוחים; ספגנו פאול בחשבון

לכסיקון קבוע בביקורת החיובית

ראו 'ביקורת וציונים' לעיל

יצירתיות וגיוון בביקורת השלילית

ראו 'ביקורת וציונים' לעיל

שימוש בסלנג

שרלילה; ג'יפה; חפיף; יאפים; קוטרים

פתגמים, משחק מילים, מטבעות לשון

הפתגמים מופיעים לעתים כלשונם, אך בדרך כלל תוך התחכמות:⁴

-- המקום מגיש תרי"ג ואריאציות של האטרייה

-- דג הלוקוס היה בבחינת הצדיק בסדום

-- אם באוקיינוס (מסעדת יוקרה בירושלים שנסגרה) נפלה שלהבת...

-- הכמיהה לכמהין

-- בודדה בצמרת

-- לא תרעב (כותרת)

-- נס לא קרה לנו (כותרת)

4 תופעה זו נמצאה בעיתונות הישראלית העברית גם במדורים אחרים, והייתה למעשה חלק מהשפה העכשווית בעיתונות (ראו בהט, 1996).

מטפורות וציריות פלסטית

-- כל אגרוול – מלמיליאן (מבוסס על ניב עממי)
-- נתחי הבשר מצאו שפה משותפת עם הטוחנות
-- מוצרלה בלתי משובחת מרגישה כמו יריעות ניילון בגרון
-- הגיעו שבעה דגיגים ועל פניהם נחות שבע ואריאציות לארשת של תדהמה
-- הכופתאות העגולות ממולאות ומהודקות במרכזן במעין קפלים סימטריים שמספרם ואחידותם
נבחנים בדקדקנות על ידי החותנת המבקשת להשיא את בנה לכלה ראויה
-- לגלידה היפנית יש טעם של משהו שאמהות יפניות נותנות לילדים שלהן בתור עונש, כשהם לא
גומרים את האוכל מהצלחת

שימוש בלשונות זרות

השימוש בשפה זרה נובע בעיקר משמות המסעדות ולעיתים יש שימוש גם במינוח בינלאומי הרווח בשפת היומיום בעברית. אין הרגשה של 'פלצנות' בנקודה זו, כאילו המבקר שמח על עושר העברית ואין לו צורך להתגדר בשפה זרה.

מתודולוגיה לצורכי הוראה

ניתן לראות בכתבות העוסקות בביקורת מסעדות אמצעי נוסף להעשרת הלומד ולהנאתו. כמובן שמינון השימוש באמצעי זה צריך להיות מותאם לסוג הלומדים.
יש כאן נושא מרענן ולא מקובל, וכשם שאנו מנסים להדגים את כל סוגי השפה: עיתון, שירה, פרוזה, וגם להצביע על סוגי הדגמים הרטוריים לצורך הבנה וכתובה – ניתן להשתמש גם באמצעי מגוון זה. אפשר ללמוד מהכתבות על יצירתיות לשונית, על יצירת צירופים מינימליסטיים המתארים עולם שלם וכן על רמזים היסטוריים, אקטואליים, חברתיים ותרבותיים. מכיוון שהכתבות מדברות בעד עצמן, אפשר להביא דוגמאות לכיתה ולנתחן.
כמו כן אפשר ללמוד מהדוגמאות שהובאו במאמר על מגמות התחדיש בעברית בת זמננו.

סיכום

אנחנו רואים שנוצרה בעיתונות העברית סוגה ייחודית של ביקורת מסעדות, שבצד מילוי מחויבותה 'לספק את הסחורה', קרי לדווח על המסעדה ועל האוכל שבה, היא עוסקת גם במספר מרכיבים קבועים שתופסים בכתבה כמות שורות רבה הרבה יותר מאשר הדיווח על הנושא עצמו – האוכל.
הביקורת 'עטופה' ברוח התקופה, בתכניה ובסגנונה, והקורא יכול ללמוד מהביקורות על דברים רבים נוספים כגון: מגמות עכשוויות בחברה,⁵ הרגלים חברתיים, אירועים אקטואליים והיסטוריים, העדפות חברתיות ותרבותיות, פרטים אישיים על הכותבים, תדמית הישראלי בעיני עצמו ודפוסי לשון עכשוויים. כל זה מוגש ברוב המקרים בסגנון סטנד-אפיסטי ובצורה משעשעת וקלילה, פרועה ומתחכמת מחד – אך אפקטיווית וקולעת מאידך.
כלומר, המשולש: אוכל, שפה, תרבות, קיים בצורה מובהקת בלשון מבקרי המסעדות; בכל כתבה בולטת צלע אחת קצת יותר מחברותיה.

5 נושא זה נבדק על ידי גם במחקר מאוחר יותר (בתהליכי כתיבה) ונמצא כי אכן קיימות התאמות לשינויים חברתיים, פוליטיים ותרבותיים שחלו בינתיים.

מקורות

- בהט א' (1996) פתגמים וניבים מהמקורות כחלק מן השפה העכשווית בעיתונות. **הד האולפן**, 71. משרד החינוך, האגף לחינוך מבוגרים.
- בהט, א' (2004) על תחדישי מילים בשפה העברית – תחדישי עממי ותחדישי האקדמיה. *NAPH, Hebrew Higher Education*, 11. University of Wisconsin-Medison.
- Bolton, L. (2001). Food, textiles and status in North Vanuatu. *Journal of Material Culture*. London: Sage Publications.
- Fantasia, R. (1994). *Cultures of Solidarity*. Berkeley: The University of California Press.
- Ferguson, P. and S. Zukin (1995). What's cooking? *Theory and Society*, 24. University of Toronto Press, Canada.
- Fink, B. (ed) (1999). The cultural topography of food. *Eighteenth-Century Life* (special issue).
- Higman, B. (1998). Cookbooks and Caribbean culture. *New West Indian Guide/ Nieuwe West-Indische Gids*, 72. Leiden.
- Jackson, P. (2002). Commercial cultures: transcending the cultural and the economic. *Progress in Human Geography*, 26.
- Maurer, D. (1996). Tofu and taste: Explicating the relationships between embodiment, language, and food choice. *Humanity and Society*, 20.
- Venkatachalapathy, A.R. (2002.) In those days there was no coffee: Coffee-drinking and middle-class culture in Late Colonial Tamilnadu. *Indian Economic and Social History Review*, 39.
- Visser, M. (1998). *The Rituals of Dinner: The Origins, Evolution, Eccentricities, and Meaning of Table Manners*. Harper Collins, Canada.